

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ. (1)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَىٰ صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ (5)

KURBAN İBÂDETİ

Muhterem Müslümanlar!

Kurban; -fikhî hükmü ne olursa olsun-, Müslüman toplumların şiarı sayılan ibadetlerden biri olarak, asırlardır milletimizin dînî hayatında pek önemli bir yer ihtivâ etmektedir.

Kurban ibadeti, insanın maddî, manevî bütün benliğiyle Allaha yöneldiği bir ibadettir. Allah'ın bize verdiği nimetlere şükrün bir ifadesidir. **“Bu ibadette Allah'a ulaşacak olan kan ve et değildir! Allah'a ulaşacak olan takvâmızdır.”**¹ Kurban sunumu kişinin Rabbi ile arasındaki gerçek iletişimin somutlaşmış ifadesidir. Bir bilinçlilik halidir.

Yüce Rabbimiz, bu gerçeği Hac suresinin otuz dördüncü ayetinde şöyle bildirmektedir: **“Biz her topluma kurban kesmeyi meşru kıldık. Ta ki kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanları keserken Allah'ın adını ansınlar.”**²

Kurban ibadeti, yüce Rabbimiz Allah'a manen yaklaşmanın, verdiği sayısız nimetlere şükretmenin, emirlerine boyun eğmenin bir göstergesi, sevgisini ve rızâsını kazanmanın bir yoludur.

Aziz Müslümanlar!

Kurban ibadeti, kurban bayramında yerine getirilen dînî bir görevdir. Yüce Rabbimiz, Kevser suresinde **“Rabbin için namaz kıl ve kurban kes”**³ emriyle, sevgili Peygamberimiz; **“Kurban Bayramında müminin yaptığı ibadetlerin Allah 'a en sevimli olanı kurban kesmektir”**⁴ fermânı ile bu ibadeti teşvik etmiştir.

Kurban ibadeti; Müslümanlar arasında kardeşlik, yardımlaşma ve dayanışma bilincini canlı tutar, sevgi ve dostluğu pekiştirir, cimrilik ve bencillik hastalığını giderir, kişiye sahip olduğu nimetleri Müslüman kardeşleriyle paylaşmayı öğretir,

çok sevap kazanmasını böylece Allah katındaki manevî derecesinin artmasını sağlar.

On beş asırdır İslam ülkelerinin tamamında uygulanagelen **kurban ibadeti**, kurbanlık bir hayvanın, kurban bayramı günlerinde usulüne uygun olarak bizzat kişinin kendisinin kesmesi veya vekâleten başkasına kestirmesi ile yerine getirilir. Kurbanlık hayvanın bedelinin bir fakire veya bir derneğe veya bir vakfa verilmesiyle bu ibadet yerine getirilmiş olmaz. Diğer ibadetlerimizde olduğu gibi kurban ibadetimizi de dinimizin prensiplerine uyarak yerine getirmeli, bu konuda gereken özeni ve hassasiyeti göstermeliyiz.

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimizin bize lütfettiği nimetlerin şükrünü eda etmemiz ve O'nun emirlerine uymamız Müslüman olmamızın gereğidir. Kurban ibadeti de bu görevlerimizden biridir. Varlıklı Müslüman kardeşlerimiz İslam'ın bir şiarı olan kurban ibadetini mutlaka yerine getirmelidir. Diğer ibadetlerimizde olduğu gibi kurban ibadetimizi de iyi, sağlam, güzel ve şartlarına uygun yapmalı ve bu konuda duyarlı olmalıyız.

Mü'minler kurban kesmeyi, insanı insan olarak kurtarmak için yapılması gereken bir fedakârlığın sembolü olarak görmelidirler. İnsanı hiçbir şekilde feda etmemek gerekiyor. İnsanı kurban etmemek için koyunu kurban etmek nasıl çok önemli bir genel davranışı ortaya koyuyorsa, bugün de insanı kurban etmemek için yeri geldiğinde en kıymetli mallarımızı kurban edebilmeliyiz.

İnsanların kurbanı sadece fakirlere taze et dağıtıp sevap kazanma eylemi olarak gördükleri, arkasındaki derin felsefeyi, ilâhî murâdî düşünmeye (akletmeye) hiç yanaşmadıkları endişesinden kurtulmak gerekiyor. Belki de yılda bir kere kurban kesmemizin istenmesi, bizi **“apaçık ve kat'î bir imtihan”** üzerinde düşündürmek içindir.

Hutbemi sevgili Peygamberimizin şu sözü ile bitirmek istiyorum:

“Allah (c.c.), sizin ne dış görünüşünüze ne de mallarınıza bakar. Ama o sizin kalplerinize ve işlerinize bakar.”⁵

Hazırlayan: Şeref İŞLİYEN / Merkez Uzun Çarşı Camii M.K.
Redaksiyon: İl İrşat Kurulu

¹ Hacc, 22/37

² Hacc, 22/34

³ Kevser, 108/2

⁴ Tirmizi, Edâhi-1

⁵ Müslim, Birr, 33; İbn Mâce, Zühd, 9; Ahmed b. Hanbel, 2/285, 539.